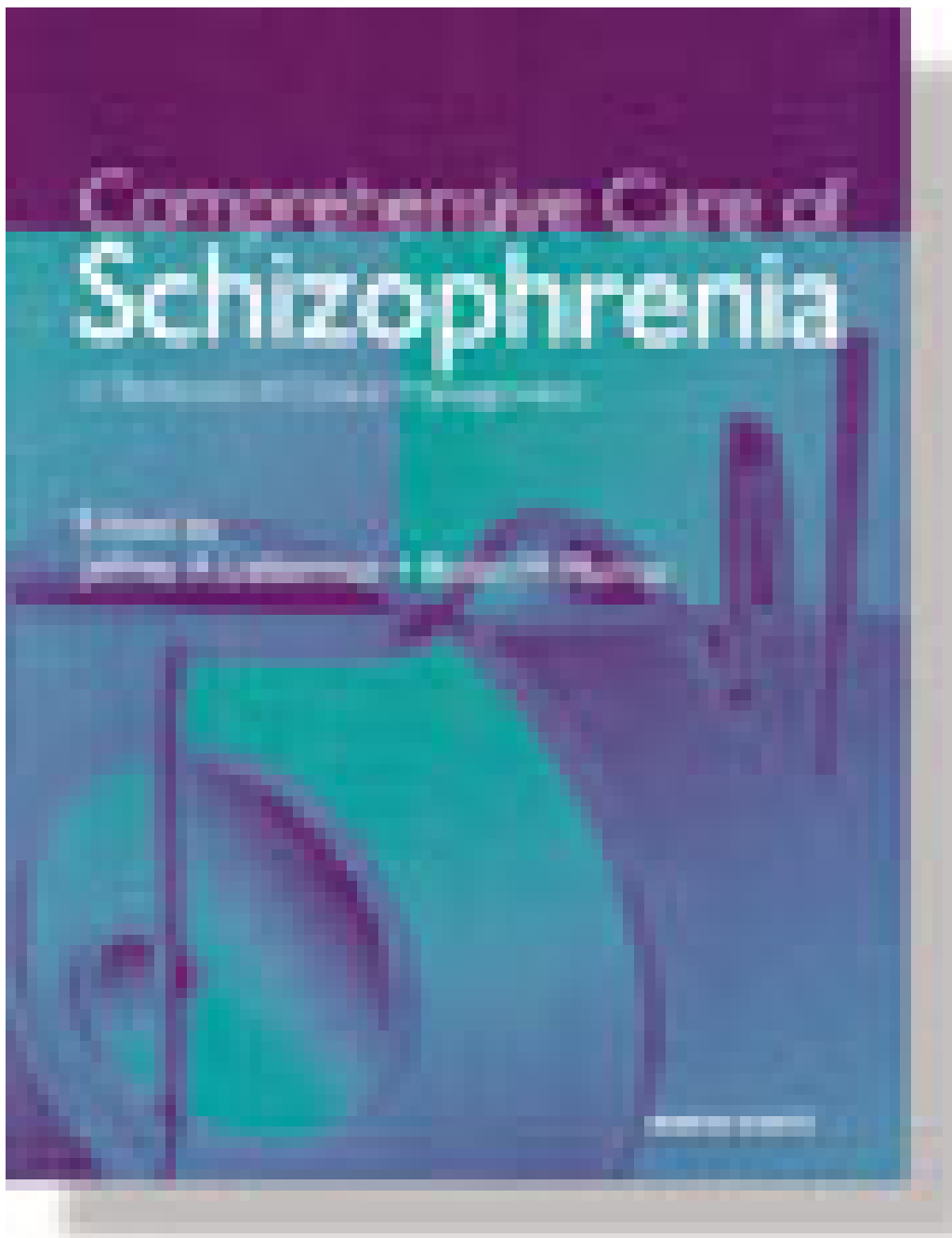

Omfattende og forståelig om schizofreni

BOKOVERSIKT

De siste årene har vist en rivende og rask utvikling innen forskning og behandling av schizofreni. Boken kom først ut i 2000 i USA og disse to årene kan av og til merkes. Spesielt er data i kapitlet om farmakologisk behandling blitt noe supplert siden da. McKennas bok (1) var trolig den siste monografien om schizofreni. Nå kan ingen enkeltperson lenger ha den fulle oversikt.

Redaktørene har klart å unngå at artiklene overlapper. Blar man opp på ett tema, vil man samtidig få en god oversikt over relevant litteratur for mer detaljert lesning. Gledelig at også norske referanser finnes og det er særlig TIPS-prosjektet som refereres. Det er omsetningen av forskning til praktisk klinisk bruk som imponerer i mange av kapitlene. Ofte settes det også opp mulige instruktive forklaringsmodeller ut fra samlet viten.

For kommende psykiatere er boken et must. Ferdige spesialister vil kunne få oppdatert sine kunnskaper og bedret sine behandlingsregimer. I Norge har vi en del meget dyktige allmennpraktikere med godt håndlag i behandling og oppfølging av pasienter med schizofreni. Disse leger vil kunne her få utvidet sine kunnskaper. Ikke minst er det nyttig å få en oversikt over hva en behandling i dag bør inneholde. Fastlegen vil nok ennå en tid måtte være pasientens «advokat» overfor et suboptimalt psykiatrisk hjelpeapparat. Det er ingen sykdom i den vestlige verden hvor det er større forskjell mellom hva som er riktig behandling og hva som virkelig tilbys.

Bokens 24 kapitler dekker feltet. Førstehåndsberetning om schizofreni, erfaringer er med, men det er dessverre påfallende få kasuistikker. Her må fagfeltet utvikles videre. Men mange av forfatterne skriver så klart og godt ut fra et klinisk perspektiv at man tilgir redaktørene. Illustrasjonene er også et svakt punkt i denne boken. Litt flere bokser med hovedpunkter og behandlingstrinn (flowcharts) kunne også vært ønskelig. Boken er sammensatt som lidelsen schizofreni, og det hadde vært godt om man hadde flere krysshenvisninger. En senere utgave bør også ha benevnelser i mol på for eksempel serumkonsentrasjoner.

De påpekte mangler ville gjort boken enda større, men den hadde vunnet på det. Boken er lett å lese, men tung å bære. Undertegnede fikk smertelig erfare dette da jeg i lesebegeistringens rus ikke kunne legge den fra meg og tok den med på fottur i Jotunheimen. Men det var verdt slitet. Boken anbefales som et svært godt verktøy for dagens schizofrenibehandlere.

ReidarKjær

Oslo

LITTERATUR

1. McKenna PJ. Schizophrenia and related syndromes. New York, NY: Oxford University Press, 1994.
-

Publisert: 20. september 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

